

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 16. kolovoza 2015. [\[Multimedia\]](#)

Nebo započinje u zajedništvu s Isusom

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovih nedjelja liturgija pred nas stavlja Isusov govor iz Ivanova Evanđelja o kruhu života, koji je on sam i koji je također sakrament euharistije. Današnji odlomak (Iv 6, 51-58) predstavlja posljednji dio toga govora i spominje kako se neki iz naroda sablažnjavahu što je Isus rekao: "Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan" (Iv 6, 54). Čuđenje slušatelja je razumljivo; Isus naime koristi tipični proročki stil da pobudi u narodu – i u nama – pitanja i, na kraju, izazove odluku. Riječ je prije svega o pitanjima: što znači "jesti tijelo i piti krv" Isusovu?, je li to samo slika, fraza, simbol, ili označava nešto stvarno? Da bi se na to odgovorilo treba naslutiti što se zbiva u Isusovu srcu dok lomi kruhove za ogladnjeli narod. Svjestan da će morati umrijeti na križu za nas, Isus se poistovjećuje s onim razlomljenim i razdijeljenim kruhom, i to postaje za njega "znak" žrtve koja ga čeka. Taj proces ima svoj vrhunac na Posljednjoj večeri, gdje kruh i vino postaju stvarno njegovo Tijelo i njegova Krv. To je euharistija, koju nam Isus ostavlja s preciznom svrhom: da možemo postati jedno s njim. On naime kaže: "Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu" (r. 56). To "ostati": Isus u nama i mi u Isusu. U pričesti se sjedinjujemo s njim: blagujući njega postajemo poput njega. Ali to traži naš "da", naš pristanak s vjerom.

Katkad se, u vezi svete mise, čuje ovaj prigovor: "Čemu uopće služi misa? Ja idem u crkvu kada za tim osjetim potrebu, i bolje molim u samoći". Ali euharistija nije neka privatna molitva ili neko lijepo duhovno iskustvo, nije jednostavno sjećanje na ono što je Isus učinio na Posljednjoj večeri: euharistija je "spomen-čin", to jest čin koji aktualizira i uprisutnjuje događaj Isusove smrti i uskrsnuća: kruh je stvarno njegovo darovano tijelo, vino je stvarno njegova prolivena krv.

Euharistija je sam Isus koji se sav daruje nama. Hraniti se njime i prebivati u njemu po euharistijskom zajedništvu, ako to činimo s vjerom, preobražava naš život u dar Bogu i braći. Hraniti se tim "kruhom života" znači ući u suglasje s Kristovim srcem, usvojiti njegove odluke,

njegove misli, njegove stavove. To znači uči u dinamizam ljubavi spremne na žrtvu i postati ljudi mira, opraštanja, pomirenja, solidarnog dijeljenja. Isto ono što je učinio Isus.

Isus zaključuje svoj govor ovim riječima: "Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek" (Iv 6, 58). Da, živjeti u konkretnom, stvarnom zajedništvu s Isusom na ovoj zemlji već nam daje prijeći iz smrti u život. Nebo započinje upravo u ovom zajedništvu s Isusom.

Na nebu nas čeka Marija naša Majka – jučer smo slavili to otajstvo. Neka nam ona izmoli milost da se uvijek s vjerom hranimo Isusom, Kruhom života.